

Fragmentace a degradace stanovišť

Rysové patří konzervativním druhům, přísně závislým na velkých a splňujících vhodné požadavky na stanoviště lesních oblastech.

Vzhledem k velkým prostorným požadavkům rysů hustota jejich populace je velmi nízká, proto také dokonce i největší lesní komplexy (jako např. Bělověžský prales - pl. Puszcza Białowieska) mají nepostačitelnou plochu k udržení životaschopných populací. K tomu, aby rysy mohli přežít v Polsku, musí existovat neomezené přemísťování těchto zvířat v oblasti dostupného prostředí, což podporuje udržení genetické rozmanitosti a vhodnou početnost v různých částech rozsahu populace. Funkci migrační trasy pro rysa plní lesní ekologické koridory. Stabilita populace vyskytující se v Polsku závisí jak na lokálních migračních možnostech (mezi jednotlivými lesními komplexy), tak na její spojení se zdrojovými populacemi v Karpatech a státech Východní Evropy. Zachování ekologického spojení v Polsku je však vážně ohroženo vzhledem k nedostatku právní ochrany migračních koridorů, chaotické územní politice na úrovni obcí, intenzivnímu rozvoji dopravních sítí a realizaci investic ve velkém měřítku v, do té doby, kompaktních stanovištích těchto zvířat. Pokud jde o polské podmínky hlavními ohroženími pro karpatskou populaci je rozvoj lyžařských investic v útočištích těchto zvířat. V životních prostředích o vysokém stupni fragmentace lesních komplexů, nízká hustota populací a pomalé tempo rozmnožování mají vliv na nízký potenciál regenerace populace.